

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

111. Judices exemptorum quales habeant Censuras, arimad versiones &
execuciones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

illius leucali & ibi apprehendatur, antequam legitimam probationem de Innocentia, & inculpata tutela docuerit, debet mori, seu decapitari, etiamsi post capturam patatus esse docere de defensione inculpata tutela. De qua statutaria pena cognoscitum regnum civitatis, quod constat ex Consulibus, sexaginta quatuor iustitiae, & quatuordecim scabinis coram quibus homicida sese purgare debet. De ordinaria vero pena, ordinarii homicidæ, sunt Scabini inter laicos, officialis inter clericos.

Certe dicendum est homicidam hoc in causa teneri ad praedictam penam extraordinariam, videlicet viagiū transmarinum, ratio est, quia statutū disponit de homicidio commissio in civitate Franciæ, & Banna leucali, porrò hactenus sepe probatum est, hoc lib. q. 103, loca exempta sita in diecensi, vel quod perinde est in civitate Franciæ & Banna leucali, dictio enim illa in foletiss inclusiva Alciat. I. si quis dixerit ff. de verb. fig. Tiraq de retrah. consang. § 1. glo. 11. n. 74. Proinde, non refragatur argumentum à loco exemplo, ad locum extra territorium, illi enim hactenus aliquoties respondimus, d. q. 103. Similiter quoque nec argumentum à persona ad locum de quo Paxes in locis loco à persona ad locum. Non enim lequitur, exceptus committens homicidium in diecensi non puniri pena hac extraordinaria, ergo neque subditus committens homicidium in loco exemplo, obstat enim diversitas rationis, quo causa argumentatio hæc non subsistit, ut hæc & alia si opere præsumt esset fusius ex documentis possent comprobari, latè Alciat, & DD. L. vivum ff. si certum petatur.

QUAESTIO CXI.

Iudices exemptorum quales habeant censuras, animadversiones, executiones.

SUMMARIUM.

- 1. Iurisdictio non presumitur.
- 2. Qualiter probatur ius ordinaria quam delegata.
- 3. Decanus & capitulum iurisdictionem pretendens ordinariam in collegiis eam probare debet.
- 4. Delegata iurisdictione etiam probanda.
- 5. Censura varia usurpantur, & quid sint.
- 6. Penæ alia corporales alia spirituales.
- 7. Censura differunt ab animadversione, iurisdictione, severitate, disciplina, pena.
- 8. Iurisdictioni competit quædam censura.
- 9. An autem ius pena vel multa indicenda.
- 10. Non commissio omnia commissa censentur sine quibus commissio expediri non potest.
- 11. Iurisdictione competens sine censu non ideo est inutia.
- 12. Iudices inferiores non habent ius incarcerandi.
- 13. Incarceratio est meri imperii.
- 14. Nisi fff 3

- De Iurisdict. Ordin. in Exempt.
di seu arrestandi.
14. Nisi tamen præscriptione vel aliter acquisiverit.
 15. Episcopi, Legati, Pape & alijs ordinarij habent merum imperium.
 16. Item conservatores.
 17. An possint sibi creare apparitores armigeros.
 18. Maiores judices an possint militari manu, sententias suas exequi.
 19. Possunt auxilium seculare vel alterius invocare.
 20. Inferiores non possunt invocare brachium seculare, nisi prius requisito auxilio ordi-
 22. Maiores judices an possint mittere in possessionem.
 23. Inferiores iudices non habent ius sisten-
- I**N foro frequens est, & per quam obvia hæc quæstio, quam ne illouis, ut ait pe-
- dibus ingrediar. Prænitendum 1. iurisdictionem non præfummi, sed probandum esse late Maf. de probationib vol. 2. concl. 946. 948. & 1054. iudex enim nullus pra-
- lumi potest Bald. l. 2. col. 12. verf sed hic obyctur C. de servit. & aqua, quia iuridict. est
- qualitas facta accidentis, quod naturaliter non inest, ideoque necesse est ut probetur glo. & DD. c. si forte de elect in 6 Abb c. postquam, n. 7. de elect. Vantus de nullit. sent. ist. de
- nullit. sent. ex def. iurisd. ord. n. 12. Extenditur ut iurisdiction etiam ordinaria veniat
- 2 probanda Maf. card. d. concl. 946. eaque probatio multipliciter fieri potest. In primis
- per lecripturam seu literas patentes Van. d. n. 12. Bald. l. probibitum C. de iure fisci. l. 11.
- add. supra l. 1. q. 7. quæ tamen necessarie non sunt quando quis se pro ordinario ge-
- rit, & pro tali reputetur, tunc enim literis opus non est Maf. card. d. concl. 946. n. 14. &
- 15 Van. tit. quibus mod. sent nulla repar. n. 21. nam & cum iurisdiction judicis est patens
- verf. deinde queru legatus C. d. Episc. & clericis. Signanter lite contestata, aut iudicio
- prorogato, qui enim perfonant tanquam talem approbavit, non potest postea, nisi le-
- gitimus probationibus, quibus ea propter prægravatur eandem improbare Maf. d.
- concl. 946. n. 29. Vant de nullit. ex def. iurisd. ordin. 23. & qualiter sent. possint reparari n.
36. Rursum probatur per concessionem ab habente potestatem. Maf. d. concl. 1054.
- n. 1. & seqq. l. 1. ubi DD ff. de offic. eius cui mand. est iurisdiction. Praeterea, consuetudine,
- præscriptione. cum contingat ubi DD. de foro comp. & c. auditus de præscript. Maf. d.
- loc. n. 14. quæ probari etiam potest per testes singulares, Maf. late d. concl. 948, non
- tamen, si in actibus ejuidem specie jurisdictionis non convenient, ut con-
- jungi

jungi possint Mafcard. d. conc. 94°. numer. 3. & seqq. & concl. 1054. numer 18. & 20.
Fel. s. licet causam nos. 7. de probat. late Balbus de p[ro]cript. 2. part. 1. partis principalis q[ui] 2. n[on] 37. quod iterum limitatur, nisi alius in quali possessione iurisdictionis existat Balb.
d. 9. 2. n[on] 27. Mafcard. d. q[ui] 1054. n[on] 21. Denique, iurisdictione probatur per concessionem
officij, cui iurisdictione ordinaria est annexa Mafcard. d. concl. 1054. n[on] 9. ut est officia-
lis, aut vicarius Episcopi in spiritualibus dixi l. i. q[ui] 1. n[on] 9. & 10. Duces, Marchiones,
Comites in temporalibus Mafcard. d. concl. 1054. n[on] 9. Similibus modis probari po-
tent iurisdictione quasi ordinaria, quam prelati exemplorum solent sibi in exemptionis
vindicare, de qua ante hac quædam tradidimus lib. 4. q[ui] 20. Proinde Decani, aut Ca-
pitulorum iurisdictionem quasi ordinariam prætendant in collegas, seu singulos de ca-
pitulacibus à jure communi non concessis, de quibus supra dixi l. 2. c. 47. est quod
prætendentibus respondendum est, quamvis quæsto sit, num privato possit Juris-
dicio competere, cuius solutio compendij gratia petenda est ab Abbat[us] d. c. cum con-
tingat. Postremo, & jurisdictione delegata probanda est Innoc. cap. venerabilis n[on] 5. de cen-
sus Fel. c. cum in iure de off. del. quare si à delegato petatur, ut de mandata sibi juris-
dictione doceat, eoque postposito ad ulteriora procedat totum id quod ab eo geri-
tur et ipso iure nullum. Innoc. & Fel. d. loco Bald. l. ea quidem col. 4. n[on] 14. C. de accusat.
6. l. 1. in fin. C. qui Et adversus quos Fel. d. c. cum in iure num. 10. in fine.

Longe magis statuicu[m] negetur, jurisdictionem delegatam competere Bald.
Fel. ibidem Mafcard. d. Concl. 946. n[on] 7. quod in ordinaria jurisdictione fecus est. Sola
enim negatio ordinariam jurisdictionem dubiam non facit, antequam exemplo le-
gitime in probata Rot. dec. 6. de excep. in nov. Mafcard. d. concl. 1054. 7. 15. & ita consi-
ciliandus Baldus c. 1. §. ult. in fin. si inter dom. & Vafak. de invest. t[em]p[or]is oriat. & Berrachinus
de Episc. 7. pari. li. 4. q[ui] 8. dicentes gesta per vicarium non valere, nisi de ejus manda-
to confer, ut in delegato.

Premittendum 2. Antiquitus Censura nomen variè fuisse usurpatum, uti exami-
fim describit Joan. de Lignano tract. de censu. Eccles. in pri. n[on] 2. 9. & seqq. quo ad hujus
questionis materiam, censura delimitur à verbo censio, quod est iudico, statu: de-
cerno l. censere ff. de verb. fig. ubi Alciat l. senatus censuit. ff. de pet. h[ab]et. Proinde, censu-
re Ecclesiastica, quia nomen complexum est, neque diffiniri neque ethimologisti-
potest, sed describi tantum uti inquit Aristoteles li. 2. Topicorum non tanta tamen po-
lilogia qua Navarrus in Manuali c. 37. n[on] 1. Sed magis genericè & concisè ut sit ad in-
star censoria virgulæ Romanorum de qua late Bodinus de Rep. li. 6. c. 1. & alij civilis
doctrinæ scriptores, item Erasmus in Chiliadibus, quedam animadversio seu cor-
recio Ecclesiastica potissimum consistens in duplice specie penarum corporalium,
& Spiritualium 10. de Lignano dicto loco nn. 6. & 7. Corporales penas ad instar pec-
narum juris civilis corpus affligunt, quod enim e.g. apud civilis scientia profectores
erat

De Iurisdict. Ordin. in Exempt.
 erat damnatio in metallum, id apud Canonistas est damnatio ad perpetuos carentes
c. pen. § de hereticis in servitutem redacti *cap. eos, dist. 32.* traditio seculari curie *cap.*
statutum 25. q. 1 venditio, c. quidam clerici dist. 8. Relegationi vero, successit detrusio
 in monasterium *c. Episcop.* autem dist. 50. *c. Rom. d. 18.* aliquique poenit civilibus, alia Ce-
 nonicae poenae per analogiam succederunt, ut ex scemate antefcripto plenius videtur
 est, quas etiam Io. de Lignano describit succinctius, spirituales vero poenae spiritum
 animamque magis concernunt *Abb. 6.* *Nuntius, n. 1.* de decimis ex quarum specie sunt
 censure quae triplices esse recensentur, querentibus *Abb.* *d. cap. verborum signif.* *c. cum Cle-
 rici ubi Abb. n. 4. de patiis* scilicet excommunicatio, suspensio, interdictum. Premi-
 rendum 3. centuras specialibus loquendo differre, & animadversione Ecclesiastica,
 distinctione Canonica, severitate, disciplina, poena Canonica, etenim censura pro-
 priè loquendo respicit spirituales poenae *Abb. d. cap. Nuntius,* ut sunt excommunicatio,
 suspensio, interdictum, *d. cap. querenti.* At vero, nomine animadversionis, se-
 veritas, distinctionis Ecclesiastica, ventalia poena extrinseca secundum delictum qua-
 litatem *Abb. d. cap. cum clericis numer. 4. de patiis,* & in d. *c. Nuntius, n. 2.* de dismu-
 licet quandoque inter te simbolient & destricte Ecclesiastica pro censu ex-
 communicationis, suspensionis, interdictique usurpetur *Abb. c. pro illorum n. 2. fine*
de præbendis & in *cap. 1. nu. 14. de iure iurando.* Appellatione vero Ecclesiastica di-
 ciplina venit sententia, censura, ut est excommunicatio, suspensio, interdictum *Abb.*
c. 1. nu. 1. vers. nota 2. de patiis.

8 Denique, appellatione poenae Canonicae venit poena depositionis cum nota in-
 famia *Abb. cap. 2. nu. 2. in fine, ne prelati vices suas.* Hisce ita præmissis prima sit Con-
 clusio, Iurisdictions quantumvis odiose, ut sunt extraordinariae, prout legatorum
 de quibus antea lib. 1. qu. 4. & li. 2. q. 2. n. 20 & 21, certas quafdam habent centuras,
Abb. c. licei nu. 3. dep. anis. severitates, seu animadversiones Ecclesiasticas, quibus re-
 fractarios sua jurisdicione possint coercere *Abb. & Fel. c. præterea de offic. delegati,* ele-
 ganterque Longovallius, modos tuenda sua jurisdictionis enucleat *Rep. l. Imperium*
par. 3. §. verso ad mixti fol. 37 ff. de iurisdict. om. ijd. Dixi autem severitates vel animad-
 versiones Canonicas, quia animadversio sive severitas alterius est speciei quam cen-
 sura, censura enim comprehendit tantum uti genus subalternum excommunicatio-
 nem, interdictum, & suspensionem *tex. cap. querenti de verb. signif.* *Abb. d. cap. præterea*
num. 2. in fine. At vero, animadversio Canonica seu severitas Ecclesiastica uti genera-
 lior, comprehendit præter censuras jus malitandi, puniendo extraordinarie *Abb.*
d. numer. 2.

9 Ideoque fit, ut qui jurisdictionem habet, possit non tantum diras illas censurarum
 pro re nata fulminare, sed & contumaces punire, & severitatem Canonicam exer-
 cere, multando extraordinarieque puniendo *Abb. c. de causis, n. 3. & 12.* & ibid. *Fel.*
n. 9. de officio deleg. *Longovallius d. l. imperium par. 3. §. supereff. fol. 50. vers.* addit. de offici-
 deleg. *DD. l. 1. ff. si quis ius dicendi non obtemperavit.*

Dixi

Dixi, ut qui iurisdictionem habet, etenim ut censuræ exerceri ab aliquo possint, requiriunt, ut exercens iurisdictionem habeat, seu ut sit iudex e. præterea verb. Iudex appellatur Anch. n. 1. & c. penult. de sent. ex com. deinde, ut sit Ecclesiastica iurisdictione e. bene quidem dist. 96. denique potestas exercendi censuras e. si de excesso. Pralat ca. presenti de sent. ex oratione in 6. Anch. d. n. 1. Nav. in Man. c. 26. n. 1. Unica itaq; sit conclusio. huius prima ratio, quod uno commissario omni commissa censeantur, sine quibus commissario exerceri non potest. l. fin. ff. de iurisdict. om. iud. late Longorall. Rep. 1. Imperium ff. de iurisdict. om. iud. quam teoriam. Fel. d. cap. præterea n. 4. de officio det. subtiliter varie que ampliar & restringi. Conclusio autem haec prima cum mica talis intelligenda est, non concessione, præscriptione, privilegio, vel alterius, eummodo censuræ, vel coercio-nes iurisdictionis legitima sunt ademptæ, vel alteriuscumque Jurisdictionis coercitata, Abb. d. c. cum contingat n. 15. in fin. Apost. ad Fel. c. sane n. 2. verb. execut. de offici. deleg. Abb. d. iudicio n. 1. de offici. Archid. Jurisdictionis enim potest alii cui etiam sine coercitione competere, Abb. d. n. 15.

Negi; ideo vania erit, aut inservitiosa talis modi iurisdictionis, quod inveneri videtur 11 legislator d. l. fin. pro coercione enim tecum haberi poterit ad ordinarium. Abb. d. c. cum contingat n. 15. in fin. Quid potius dicendum sit, si jurisdictione demandata sit cum distinctione canonica, aut disciplina Canonica, ut poena canonica, haec tenus in principio hujus questionis dictum est. Dubitate autem quispram poterit uel; ad quam summarum sit modus mulctæ statuendus. Distingui solet inter inferiores judices & maiores, maiores dico, eos qui ordinarij sunt, veluti Episcopi aut Legati, Papæ, vel Principis, Abb. c. quod sedem n. 7. in fin. de officiis ordinariis verò, seu inferiores, qui sunt subdelegati, seu delegati, delegati Abb. d. c. de causis n. 13. Itaque inferiores illi in modo mulctæ excedere non possunt sex aureos, Abb. d. c. de causis n. 13. maiores verò pos-sunt excedere & arbitrii mulctam secundum quantitatem, seu causa qualitatem. Abb. d. n. 13. ita tamen ne se avaritia exculcionsque suscepimus reddant e. licer 1. n. 249. Pontif. in c. 1. de sent. & de re iudic. in 6. assument, & æquo librami se perpendant qua- litatem personarum, cause natuæ, & culpe. l. quid ergo § poena gravior ff. de his qui not. infam. c. notandum 2. q. 3 & eleg. Petr. de Anch. c. de causis vers. 1. nota ee offici. deleg. ne in Scopulos illos disputationum sele & litigatores injiciant. Num excessus in modo mulctæ totam mulctam vitiet, vide Apost. ad Abb. d. c. de causis n. 12. cuius decisio vix posset sine caducia quod ajunt victoria reportari.

Secunda Concl. Judices inferiores in quorum categoria sunt delegati, non habent 12 incarcerandi potestatē, latè armatus in præt. crimin. l. 1. tit. 4. q. 27 n. 6. & 7. Casir. l. cū proposas C. de bonis autor. iud. possid. Boer. dec. 2. 15. in carcero n. est meti Imperij, quæ judicibus inferioribus, aut delegatis solam iurisdictionem habentibus non competit. 13 gl. l. consentaneum & ibi Bald. col. 3. vers. quaro nunguid deleg. C. quomodo & quando iu- dex & latè Farina. d. n. 7. VV. fesemb. in paral. ff. sit. si quis ius dicenti nō obtineat. n. 2. Quod decla-

Ggg

412 declarandum est primò, nisi captura fiat, non ut de causa cognoscatur, sed ut capula ad Judicem cōpetentem remittatur, nam eo fine minoribus magistratibus caputa cōpetenter Farina d qu.27.n.5. Declarandum secundo, quando carcerato fiat pœnam, tunc enim est metu imperij, Secus quando ad custodiam, nam tum etiam pedaneis iudicibus est permissa, Bald. d.l. Imp. col. 3 ff. de iurisd. om. iud. Bert. tr de B. pisco pol 4 p.3.n 3. Declarandum 3, nisi inferiores illi iudices privilegio, coniuetudo.

14 ne, aut præscriptione, ciuitati modi ius acquisiverint, uti has & quæstione precedente dictum est, & sicutus videtur est apud Francisc Balb, tract de præscr, in l.p.5. partis q.ii. & Abb d. cum contingat n.15. de foro comp. & in c.2. n.4. ne prælati vices suas Majest, de prob vol. 2. concl. 1054 num. 14. Cardin. Clem. fin. §. ut illud n.14. fin. de tent. & reiudi. Declarandum quoque 4, nisi ejusmodi facultas ab habente potestate eis sit delegata, vel subdelegata. Licet enim civili iure, quæ meri erant Imperij, delegarunt poterant DD. l imperium ff. de iurisd om. iudic. Iure tamen Canonic, quin delegari possint, dubium non est. Fel. c. quod sedem de off. ord. ubi & DD. isto enim iure quicquid est cognoscibile, & delegabile, Fel. d. c. sig. in pr de off. deleg. quicquid de relevatis Principi seorsim Felin. in c. quod sedem n. 2. de off. ord. effect id enim principis, qui sunt ex leges legem dicere latè Longovall d. l. Imperium par. 3. vers. 4. erit restrictio. 14. Signanter etiam cum à principe aut eo qui principis vice fungitur delegantur. Ab d.c. quod sedem n. 7. vers. principis autem DD l Imperium. ff. de iurisd. om. iudic. Majest. concl. 1054 n. 4. Tertia concl Episcopi, Legati Papæ, & alij ordinariam jurisdictiones habentes, habent merum Imperium & proinde censuras, & iuri incarcerationi, Abb. d. c. quod sedem n. 7. vers. in Eccles. Abb. ca. cum ab Ecclesiasticis, n. 4. de off. ord. Card. d. Clem. fin. §. ut illud n. 4. Idem dicendum de Conservatoribus, sunt enim de majoribus iudicibus, & à Papa, seu Principibus, iurid. habentibus delegati, & iurid. universalē & quasi ordinariam habentes, Nav. conf. de off. deleg. Abb. d. c. de causa n. 13. de off. deleg. & d. c. quod sedem n. 7. & latè notavi supra l. x. q. 39. Quia tamen Concl. Io. Longovallo Rep l. Imperium par. 4. § sequitur 3. fol. 85 de iurisd om. iud. indistincte non placuit. Is enim non alter concedit Episcopis & alijs Ecclesiasticis optimatus ius clericos suis præhendendi, seu incarcerationi, quam si eos pro tribulationibus iuis, & in ipso iudiciorum loco deprehenderint, Cùm, inquit, ii territorium non habeant. Sed inciderit quærit quispiam, quomodo ei uice speciei iudices iurid. suam sarcam teatam conservabunt, cum apparitores, seu homines armatos non habeant, nec Episcopii habere possint, prout nec alii iudices, qui gladium temporalem iurid. non habent, ut contra Bald. in l. nam salutem §. sui ff. de off. prefect. vigilium censuerit. Abb. ca. cum non ab homine n. 8. de iudicijs & Fel. c. sig. n. 4. de foro com. Respondetur primo quod virtute suæ delegationis, aut iurid. poterunt sibi Officiales, seu apparitores ad cōciscere, quorum manu & opera iurid. suam possint exercere, & Censuras suas & alias levitates Ecclesiasticas executioni demandare, Abb. d. c. præterea n. 4. Gail. l. 1. obf. 35. n. 9. Aut certè poterit familiam ordinari, hoc est illius apparitores impetrare, Castr.

l.2.n 5 ff de iuris om. iud. Respondetur 2. Majores judices, hoc est, quod merum habent imperium, posse manufari, id est manu militari mandata decretave sua executioni demandare, si vera est opinio Ioan. Gaufridi, seu Collectarij, d.e. significasti n.1. de off. deleg. qua de re eodem loco plenius per Felin. d.c. cap. significasti n.3, aut certe 2. poterum invocato auxilio brachij (secularis Collect. c. r. n.8. de off. deleg. & c. cum non ab hominem 4. de iudicij Abb. & Fel. d.c. significasti, late Andr. Gaill. lib. 1. obs. 105, idque etiam specialiter id eis coram solum non sit, ut voluit idem Collectarius d.c. 1. n.8. ubi significasti, quod tamen à Felin. in d.c. significasti n.2. vers. 4. in disputationem revocatur. At vero inferiores illi iudices non possunt brachij seculare invocare, nisi prius requirto auxilie Episcopi Collect. d.c. 1. n.8. & d.c. cum non ab homine. Auxilium enim Ecclesia prius debet deficere, quam auxilium seculare possit implorari, Collect. ib. c. fane? q. 1. c. 2. de except. in 6. c. cum ab. Ecclesiavum ubi Innoc. de off. ord. in Archidia. Administratores 23 qu. 4. Respondetur 3. Maiores iudices habentes merum Imperium, posse muttere in corporalem possessionem 1. iubere ff. de iuris om. iud. nec quicquam ubi decretum ff. de off. proconsulii Innoc. c. 1. ne ut sit non contestata Collect. d.c. significasti. Minorum vero iudices, decernere possessionem minorē, scilicet eam, qua sit custodie causa cum aliqua causa cognitione l.9. §. 1. & 2. 1. finita ff. de damno infecto 1. iubere carere § 1. ff. de iuris om. iud. ita Innoc. d.c. tua Non tamen sij Ecclesiastici sint poterum muttere in poss. sij bonorum laicorum, sed requirere debebunt iudicem laicum, ut immittat Fel. d.c. significasti n.4. Ecclesiastici enim iudices bona immobilia, que territorium respiciunt, saepe non possunt, inquit Rebuffus l. pupillus §. territoriun ff. de ver. signif. quod an in delegatis Papae procedat, sunt affirmantes Specul. de 2. decreto §. Restat. n.2. Castren. l.2. n. 5 ff de iuris om. iud. & Negantes lententia v. Collect. & Fel. d.c. significasti. Quarta Conclusio, inferiores iudices ut etiam sunt delegati non 23 habent jus procedendi per arresta bonorum Castren. l. qui iuris. n. 6 ff. de iuris. om. iud. Farin. in præl. crimin. l. tit. 4. q. 27. n. 6. & 6 Cum enim iudicem non habeant, ut dicetur statim, etiam missione non habent, Castren. d.l. 2. n. 6 & Barth. n. 2. neque jus procedendi per arresta & bonorum adjudicationes, que territorium non vero perlonam respiciunt, Card. Clem. fin. §. ut illud n. 4. de Re iudicata. Nam destructo conleuenni, in quo stat ratio antecedens, destruitur antecedens, & cum prohibetur certum quid, videtur prohibitum omne id, per quod pervenitur ad illud. Praes. loco & destructione consequenti, ad destr. antecedentis, accedit, quod arresta & adjudicationes plurimum cum millionibus in possessionem bonorum simbolisent, Mot. n. con- fuetud. Paris. tit. 2. gl. 1. verb arrest. Peck. de iur. sist. c. 1. n. 1. & equiparatorum aut eadem solet esse ratio, atque iuriis dispositio Praes. loco ab equiparatis. Confirmatur quia ne 24 quidem Episcopi temporalē iuris. non habentes saepe possunt, vel sequestrare bona, que territorium respiciunt, Rebuff. l. Pupillus §. territoriun ff. de verb. significationib. & idem Rebuff. in glo. concordatorum tit. de nom. Reg. §. 1. verb. morib. v. Card. d. Clem. l. §. ut illud num. 4. Confirmatur 2. quia delegati illi inferiorum à principe, suas lententias

Ggg. 2

rias exequi non possunt, ex opinione Joan. Andr. & Anrh. d. Imola si quis contradicte de foro compet. item Andr. Gail. lib. 1. obser. i. n. 52. Abb. c ab Eccles. n. 4. infra. def. ord. quamvis non opinione Fel. d. c. signif. nec Longovall. d. l. imper. p. 3. §. super. fol. n. 5 fol. 51. ubi late & sequatur. Ergo neque alij qui pacem aut maiorem juridicam non habent, parium enim eadem est ratio, natura atque potentia Pries. in loco loco pari, & à pari causa inquit Aristot. l. 3. Phisices. relatus à Nav. in man. c. 3. n. 14. vers. n. quo, in pati subjecto par producitur effectus, utrum vero id procedat etiam in pignore prætorio, hoc est quod in contumaciam, contemptu jurisdictionis, decernatur, non deripotetur apud And. Gaill. de Arres. c. 11. n. 6. & 7. Proinde jurisdictionis hæc materia, cum sit anomala, semper metienda est à jure & tenore privilegij confundenda prescriptionis Abb. d. c. cum contingat & c. 2. n. 4. ne Prelati vices suas, Gaill. d. l. obser. 35 n. 6. & seq. prout & in delegatis ab eorum commissione, quemadmodumante hac ex Abb. c. dilecta. n. 1. de offic. Archid. Felin. c. fane n. 2. ubi Apost. verb. executio of. deleg. & alij probavimus, materia enim hæc est anomala, que certa & inde finita regula circumscribi non potest.

Quinta Concl. jurisdictione quæ intra Cancellos circumscrip. est, non modonem exempt. non habet Apost. ad Fel. d. c. fane n. 2. Gaill. d. obser. 1. n. 52. Abb. d. c. a. cum ab. n. 4. sed nequidem decisionem Abb. d. c. dilecta n. 1. proinde semper hac in materia velut ad scopum vis & iurisdictionis attributa potestas semper est intuenda Abb. d. cap. n. ab. numer. 4.

Sexta conclusio, Episcopalem iurisdictionem, aut quasi Episcopalem habentes cum habeant merum Imperium ut dict. est supra, possunt statuere lib. pecuniarijs penit. Bald. Rubr. de const. col. 2. ver. quaro an Episcopi, Imò penam iuris in aliam pecuniarij am poenam convertere gloss cap. licet, de penâ Don. cap. quoniam dist. 18 Fel. cap. irrefig. gabilis §. Ceterum nu. 7. de off. ordinari. Nam in penis iuris soli Episcopi dispensatio, gloss. d. cap. licet, & Felin. d. n. 7. Imò & alij inferiores, antiquam sententia protulenter iuxta Abb. d. cap. licet num. 6. Sed & quandoque post sententiam, cum res ita exiguit inopia condemnati Abb. d. num. 6. non vero inferiores, sive enim regula canonum vindicatur Fel. d. nu. 7. Cui autem applicanda sit ejusmodi pecuniaria poena, an Episcopo condemnanti, an vero in piam causam, vel ei, cui iniuria illata est, non est hujus m. dagnis v. Abbatem & presbyteri nu. 3. & d. cap. licet persol. ubi Apost. de pene.

Adjici autem initio hujus Conclusionis iurisdictionem quasi Episcopalem. Quia hec jurisdictione Episcopali quadam tenet, equiparatur gloss. Clem. 1. verb. proprie de Reb. Eccles. non alien. & v. supra libr. 4. q. 20. nam & dictio hec quasi solet esse expeditiva veritatis l. si vero §. item quiequid if fol. Mat. l. qui Roma. §. duo fratres ff. de verb. ob. lig. Albert. de Pergamo de Proposit. nu. 92.

Septima Concl. Decani in multis Ecclesiis de consuetudine habent jurisdictionem quasi ordinariam, nam sacris interdicunt, cap. dilectio de appellationibus excommunicant, cap. dilectio de sententia, adeo quide, ut glossographus censuerit Decani jurisdictionem ordinariam.

ordinariam esse Episc. tamē inferiorem glo. e. cum ab Eccles. de offic. ord. Card. Clem. 1. §.
neigitur n. 4. de celeb. missar. & idēd dignitatē habere e. super specula ne clericis vel Mo-
nachis alia l. non plures ver. decani C. de facr. Eccles. l. 1. & 2. ubi DD. C de Decanis l. 12.
atque curam animatum c. dudum 2. de prebendis. Decani potrō in omnibus fere Eu-
ropæ Ecclesiastij censentur qui præsumt Ecclesijs. Canoniconum in Choro consensu
suffragijque fevendis, uic animadverit. Hostiens c. dilecti de appellat. atq; eximiae do-
ctrinæ Societate Iesu Pater Azorius De iustitia & iure par. 2. c. 17. li 3 & nos quoque
super hoc de re quedam tradidimus lib. 2. q. 47. Itaque possunt Decani censuras exer-
cere collegas lnnsc. d. c. cum ab Eccles. Card. d. §. ne igitur. Item communicatos ob in-
spectionem manuum in se, invicem absolvere Card. d. n. 4. an autem dispensare possunt,
& in quibus causis vide Card. Sabarell. d. n. 4. & 5. Dixi autem in principio, de consue-
tuine, quia secus de iure collect. d. c. cum ab Eccles. & c. Arch. Corvis de off. Archid. iurisq;
scripti ratio aut dilpolitio iurisdictiones tot ordinarias non cognoscit c. cum Episc. de
off. d. in 6. vel certe Decani censuras habent, quia per electionem capituli iurisdictioni
omni acquirunt in capit. & per sequentem confirmationem Episc. excommunicandi
facilitatem collect. 7. c. cum ab Eccles. n. pri. Octava conclusio capitulum. etiam certis 29
quibusdam casibus censuras exercere potest, dxi sup. l. 2. q. 47. quod nō dubie proce-
dit non modo cum iurid. habent, sed si ut potest mains imperium praescriperit Abb. c.
cum contingat n. 14. Apost. de foro compes. Nona conclusio. Abbates & alii Praelati regu-
lares iurisdictionem habent, & censuras, tuam in civilibus, quam in criminalibus 30
contra eorum Monachos abb. c. cum ab Eccles. n. 10. §. 1. n. 4 de celebr. missarum. qua de-
relata videatur Navarrus tract. de Regularibus. & Compendiose Abb. jam laudatus.
Quid porro si Abb. negligens sit in iustitia administratione, an recurri poterit ad or-
dinarium, vide ea quæ haec tenus tradidimus li. 4. q. 30. & Abbatem d. n. 10. Quid item
si subditus ordinarij delictum committat in monasterio, traditum est supra, & suc-
cinctum; Abb. c. cum ab Eccles. n. 19. de off. ord. respondit Abbatem territorium non ha-
bere, & proinde subditum puniri ab ordinario posse vide late Cardinalem Clem. p. 32
alii §. ut illud num. 4. & 5. de sententia & Rejudicata.

QVÆSTIO CXII.

Praelati exemptorum an habeant fiscum.

SUMMARIUM.

1. Praelatorum appellatione qui veniant.
2. Fisci Ethymologia.
3. Episcopus an habeat fisicum.
4. Quid de Praelatis habentibus iurisdictionem quasi episcopalem.
5. Causa fiscales quæ sint.
6. Procuratores fiscales quales esse debeant.
7. Fiscus habet speciales indices.
8. Item Notarios.
9. Præterea Advocatos.
10. Sententia lata non interveniente consi-
lio advosati fisci, non valer.

11. An

Ggg 3